

er taget Hensyn til dette Moment. Nu sagde den høitærede Minister, at det alligevel vilde være en god Speculation, men skjøndt jeg i det Hele taget efter den Opfattelse, jeg her har gjort gjældende, ikke ønsker at komme ind paa Forslagets Enkeltheder, navnlig Bunderingen af Erstatningens Størrelse og hvad dermed staaer i Forbindelse, saa maa jeg dog udtale, at jeg ikke troer, at det paa nogen Maade kan blive en god Speculation efter den Ordning, Forslaget her tilsigter. Efter den Maade, hvorpaa Lovudkastet stiller sig til Erstatningspørgsmaal, vil der vistnok kun være herst saa, der vilde benytte Retten til at kjøbe Indskrænkningen mod en Afsløsningssum. Man maa erindre, at for Mange vil Minimummet, 2 Mk., ligefrem være en Umulighed, og for de Fleste vil den høiere Priis, der vil blive sat, ogsaa være en Umulighed. Man maa tage Hensyn til, hvad der her er Tale om, at Grundeierne skulle give for at faae Ret til at bygge eller til at sælge Grundene som Byggegrunde; de maae saa godt som contant udrøde en meget betydelig Sum. Jeg siger saa godt som contant, thi den Afgang, som gives til at faae Henstand mod at lægge Summen som en første Prioritet paa Eendommen, vil det for de Fleste være fuldstændig umuligt at benytte. Der vil altsaa kun være Tale om øieblikkelig at gjøre en contant Udbetaling for at gjøre det muligt at kunne sælge, og denne Mulighed er dog saa ringe, naar man betænker, at det skal være i de første fem Aar, og at det hele store Terrain af Byggegrunde samtlig paa eengang vil komme i Handelen, ligesom ogsaa at Regjeringens Byggegrunde samtlig ville komme paa Markedet. Hvorledes kan man da troe paa Muligheden af, at flere end en ganske enkelt kunde finde sig foranledigede til at gjøre en saa stor contant Udbetaling for den i en lang Fremtid usandskuelig Mulighed at kunne sælge disse Grunde med nogen Fordeel? Jeg troer derfor ogsaa, at det er fuldkommen illusorisk, naar den høitærede Minister gjør Regning paa en Indtægt af 1 Million for Statskassen af denne Deel af Lovudkastet, i alt Fald vil det ikke stee efter denne Lov. At man muligviis i Løbet af en meget lang Tid vil kunne opnaae det, idet denne Byggeret succesfult indløses, kan jeg

ikke bestride, men som sagt: jeg er overbevist om, at herst saa vilde være istand til paa de her foreskrevne Vilkaar at skaffe sig en Indløsningsret.

N. Jensen: Jeg er enig med de ærede Talere, der have glædet sig over at see et Lovforslag fremkomme, som afgjør det store Spørgsmaal om Kjøbenhavns Fæstningsværkers Beholdelse eller Nebtlæggelse. Der har imidlertid været meget forskjellige Meninger om Lovudkastets Detail, og den væsentligste Meningsforskjel dreier sig om den Erstatning, som det fordrer af de Grundeiere, der vilde erhverve sig Bygningsret. Jeg skal ikke see Sagen fra den juridiske Side, da jeg ikke er sagkyndig i den Henseende, men Lovforslaget forekommer mig at være en Art Forlig, om jeg maa udtrykke mig saa, og, da jeg er overbevist om, at baade Staten og vedkommende Private vilde være særdeles vel tjente med at gaae ind paa Bestemmelser, der i det Væsentlige blive, som her er foreslaaet, har jeg ikke nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Princip. — Jeg kan dog ikke nægte, at det har undret mig, at den samme Regjering, som har forelagt os et Lovudkast om Skovtvangens Ophævelse, men som har havt Betænkelighed ved at lade Skovenes Eiere hde nogen Erstatning herfor, ganske roligt har kunnet forelægge os et Lovforslag som dette. Deri synes mig at være en Modsigelse, men det forstaaer sig, at vi kunne komme udover den ved at træffe lignende Bestemmelser i Skovtvangsloven som de, her ere foreslaaede. — Jeg skal berøre nogle enkelte Hovedpunkter i de forskjellige Paragrapher, og da for det Første Bestemmelsen i § 2 om Sammensætningen af Taxationscommissionen, som i mine Dine er i høi Grad besynderlig. Jeg kan ikke forstaae, at Krigsministeriet, Indenrigsministeriet og Finantsministeriet skulle være interesserede i Sammensætningen af en Commission, som har den simple Opgave at skulle taxere Grunde efter deres Pengeværdi; jeg kan ikke forstaae, at der ved en saadan Taxation skulde kunne gjøres særlige Hensyn gjældende fra et krigsministerielt, indenrigsministerielt eller finantsministerielt Synspunkt, men endnu mere ubegribeligt er det mig, at Kjøbenhavns